11/03/2024

Κορίνθου Διονύσιος: Ενδοσκόπηση, μετάνοια, προσευχή και νηστεία την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Η Εκκλησία μας, εισερχόμενη στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, θέλει όλοι μας να περάσουμε αυτό το στάδιο με ενδοσκόπηση, μετάνοια, προσευχή και νηστεία εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο την μεταμέλειά μας για όσα, ως άνθρωποι, πράξαμε παρά το θέλημα του Κυρίου μας.

Αυτά είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο **Μητροπολίτης Κορίνθου** κ. Διονύσιος ο οποίος ιερούργησε, το Ψυχοσάββατο, στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Απ. Παύλου Κορίνθου, πλαισιούμενος από τους Ιερείς του Ναού. Ο Σεβασμιώτατος,

μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας τέλεσε το **Μνημόσυνο** υπέρ πάντων των από περάτων έως περάτων της Οικουμένης κεκοιμημένων αδελφών.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμαεν στους πιστούς ότι, η διδασκαλία της Εκκλησίας μας έχει σκοπό να μας οδηγήσει στην ανάσταση και στην σωτηρία μας. Αυτή την διδασκαλία κάποιοι σκοπίμως την διαστρεβλώνουν με λόγους και με έργα, τα οποία είναι πονηρά και σκοτεινά, ξεχνώντας ότι ο Χριστός έλαβε την ανθρώπινη φύση προκειμένου να μας σώσει και να μας κρατήσει σώους και αβλαβείς, αναστημένους και με τον θάνατο απόντα. **Οι ίδιοι με διάφορα τεχνουργήματα ψάχνουν να βρουν τρόπους να ακυρώσουν τον λόγο του Θεού οδηγώντας τελικώς τους ανθρώπους στον θάνατο, κομπορρημονούντες μάλιστα ότι μπορούν να τα καταφέρουν καλύτερα και από τον Θεό!**

Η Εκκλησία μας, εισερχόμενη στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, θέλει όλοι μας να περάσουμε αυτό το στάδιο με ενδοσκόπηση, μετάνοια, προσευχή και νηστεία εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο την μεταμέλειά μας για όσα, ως άνθρωποι, πράξαμε παρά το θέλημα του Κυρίου μας. Φυσικά δεν μπορούμε να ξεκινήσουμε αυτόν τον αγώνα ξεχνώντας τους συναίτιους με τον Θεό, για την ύπαρξή μας, δηλαδή, τους γονείς και τους προπάτορές μας. Τους θυμόμαστε γιατί όπως γράφει ο Απόστολός μας χωρίς αυτούς ούτε εμείς ούτε αυτοί μπορούν να τελειωθούν.

Πριν την Ανάσταση Του ο Χριστός κατέβηκε στον Άδη όπου και κήρυξε στους κεκοιμημένους, δίδοντάς τους την ευκαιρία, άπαξ, να μετανοήσουν και να Τον ακολουθήσουν. Εμείς όμως, γνωρίζοντας ότι, «εν τω Άδη ουκ έστι μετάνοια», αποκτήσαμε το δικαίωμα ένεκα της εντολής της αγάπης να προσευχόμαστε για εκείνους. Γι’ αυτό πριν από τις μεγάλες εορτές της Αναστάσεως του Κυρίου και της Πεντηκοστής η Εκκλησία μας έχει ορίσει να τελούνται τα Ψυχοσάββατα, όπου παρακαλούμε τον Θεό να τους συγχωρήσει και να τους προσφέρει «άνεση» προσφέροντας συμβολικά κόλλυβα, αφού σύμφωνα με τον Κύριό μας «ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει» (Ιω. ιβ’, 24). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο όλοι μαζί ο Επίσκοπος, οι Ιερείς και οι Πιστοί, συγκεντρωνόμαστε προκειμένου να θυμηθούμε όλους εκείνους που έφυγαν από την ζωή ώστε όλοι οι άνθρωποι να αξιωθούμε της Αναστάσεως και της σωτηρίας.

Την ίδια ημέρα ο Ποιμενάρχης τέλεσε την **Εξόδιο Ακολουθία** της μακαριστής Άννας Πίσκοπου, συζύγου του πρώην Δημάρχου Άσσου-Λεχαίου κ. Γεωργίου Πίσκοπου, στον Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κάτω Άσσου.

Στον επικήδειο του ο Σεβ. Μητροπολίτης ανέλυσε το πρώτο ιδιόμελο του Α΄ ήχου που ψάλλουμε στην Εξόδιο Ακολουθία, ποίημα του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού. Στην συνέχεια αναφέρθηκε στον άνθρωπο ως την κορωνίδα της δημιουργίας του Θεού. Παρά το γεγονός ότι ο Θεός δόξασε τον άνθρωπο και τον έκανε κυρίαρχο επάνω στην γη αυτός απεσκίρτησε και αγωνίστηκε να ομοιάσει στα κτήνη, αποποιούμενος την προσφορά να αποτελεί την εικόνα του Θεού και βάζοντας μ’ αυτόν τον τρόπο στην ζωή του τον θάνατο. Ωστόσο όμως, η Ανάσταση του Κυρίου, μας λύτρωσε από τον θάνατο και μας συγχώρεσε την αποστασία μας.

Τέλος, αναφέρθηκε στην από παλαιά γνωριμία και συνεργασία, από τα χρόνια που υπηρετούσε ο Ποιμενάρχης ως Διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, με τον κ. Γεώργιο Πίσκοπο, σύζυγο της θανούσης, όταν αυτός ήταν υπάλληλος της Αποστολικής Διακονίας αλλά και συνεργάτης του αοιδίμου Μητροπολίτου Χαλκίδος κυρού Χρυσοστόμου Α’ του Βέργη, γέροντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. Διονυσίου, ευχόμενος να είναι η μνήμη της συζύγου του αιωνία και ο Θεός να δίδει παρηγοριά στον ίδιο και στους οικείους